

Painos 8903

TOVERITAR

AMERIKAN SUOMALAISEN TYÖLÄISNAISTEN AINEKANNATTAJA

ORGAN OF THE FINNISH WORKING WOMEN IN AMERICA

No. 40

TIISTAINA, LOKAK. 5 P.—TUESDAY, OCTOBER 5th 1920—Kymmenes Vuosik.

IHMISHENGEN KUMOUKSELLISUUS

On totta, että yhteiskuntamme vaatii paljonkin parannuksia, sanovat hyväälkaiset edistysmieliset, pyrkimyksenne ovat itsessään hyvät ja oivallisia, sanovat toiset omasta joukostamme kumouksellisemmille aineksille, mutta ne ovat liian radikaalisia, te pelotatte toisia ihmisiä niillä, pitää kulkea varovasti, pitää käyttää kohtuutta. Ja he pudistelevat päätään eivätkä voi käsittää, että työläiset voivat puhua yhteiskunnallisen vallankumouksen välttämättömyydestä, nykyisten olosuhteitten muuttamisesta.

Liasta radikaalisuudestaan on oltu pelossa, kun on ollut kysymyksessä jonkin uuden saattaminen voittoon. Jos luette aikojen historiaa, niin näette sieltä, että ihmisillä, jotka ovat taistelleet uuden asian puolesta, on moittittu samasta syystä, että he nimittäin ovat olleet liian vallankumouksellisia, että he ovat rynnänneet eteenpäin liian nopeasti, että he ovat pelottaneet kansan luotaan. Näytettäköön ainoakin edistyksen työ, jota vastaan ei olisi taisteltu uhkaavasti, epäilyksen alaiseksi saattamisella, ivalla ja viekkauksella, koska se on ollut liian utopistista, kuvittelullista, liian kaukaisuutta todellisille oloille. Mutta eivätkö nämä samat asiat kuitenkin lopulta ole voittaneet!

Se siis mikä tämän vaikuttaa, on hengen kumouksellistuminen, kirjoitti

ti Henrik Ibsen eräässä kirjeessään vuonna 1870 Georg Brandesille.

Näillä sanoilla tulee aina olemaan arvo ja ennen kaikkea on niillä arvonsa tällä hetkellä. Maailmansota ja maailmanvallankumous, jonka ensimmäiset mainingit nyt ovat kulleet ylitse matteen, ovat repineet niin monet aatteet kappaleiksi ja luoneet niin monta uusia ajatuksia ja aatteita. Emme ole vain aineellista, vaan myös henkistä kuohumiskautta. Ei koskaan ole ollut sellaista taistelua aatteista, periaatteista ja teorioista kuin nyt; ja useita ihmisiä on sellaisia, jotka epäilevät sekä vanhaa että uutta ja vielä useampia on sellaisia, jotka pitävät kiinni vanhoista ennakkoluuloista, vanhoista poliittisista opinkappaleista. He ovat kylläkin, tahtoon tai tahtomattaan, mukana uusien ja tulevaisuuden oloihin mentäessä; mutta he laahevut kuitenkin, kuten Ibsen sanoo: — ruumiin peitteeksi ennakkoluulot ja vanhentuneet aatteet voidakseen pitää kiinni totutun tavan mukaisesta, vanhasta. Ja juuri siksi, että heidän ajatuksensa, heidän aatemaailmansa on täynnä näitä menneen ajan opinkappaleita, katselevat he ympärilleen ymmärtämättä uutta ja uskaltamatta hypähtää mukaan uuden ajan voittoisiin aatteisiin.

Sen vuoksi on tärkeämpää kuin koskaan ennen ihmisajatuksen kumouksellistuminen ja hengen rohkeu-

denäistyminen ajatuksessa ja harkinnassa.

Me elämme nyt materialistien ja taloudellisen taistelun hallitsemaa aikaa, jolloin jokaisen ajatukset ja jokaisen mielenkiinto on koneissa, rahoissa, voitossa ja aineellisissa hyvyksissä. Itse kunkin sielu on tapettu, "mekanisoitu". Aatteellisuus kuoleutuu tai muuttuu vain rahaksi ja liikevoitoksi. Me näemme näennäisvähäisellä tuottavan taistelun kullasta ja etujen vastakkaisuudet, jotka lopulta veivät ihmiskunnan maailmansodan mittaamattoman kurjuuteen.

Me näemme toisten ihmisten kilpailevan tuhlauksessa ja taloudellisten hyödykkeiden edesvastuutoman kevyttellessä käytössä, ja toiselta puolen miljoonien ihmisten olevan elämän ylläpitämiseen välttämättömien tarvikkeiden puutteessa. Me näemme miten yksi yhteiskuntaluokka häikäilemättömästi kokoaa uusia rikkauksia, yhä uusia taloudellisen vallanpidon välineitä, ja miten suuri työväestön luokka, kaikkien arvojen luoja, itse saa elää taloudellisessa sorrossa. Ja me näemme, että se koulu ja kirkko, jonka pitäisi julistaa oikeutta, ne sen sijaan suojelevat rajatonta epäsuhdetta, sortoa ja lisääntyvää vääryyttä. Ja lopuksi me näemme kuinka valtiot asettavat lakeja riistämisen ja "pyhän" omissuorituksen suojaksi ja pitävät

asejärjestöjä käyttäkkeen niitä voimakkein työväkeä luokkaa vastaan. Militaristinen periaate, sen pyövelläki ja pyövellimoraali ovat erottamattomasti sidotut kapitalistiseen yhteiskuntajärjestelmään. Siinä hetkenä, jolloin militarismi lopetetaan, on kapitalismi kuolemaantuohtu.

Nykyisessä kapitalistisessa yhteiskunnassa ovat mitä täydellisimmät teknilliset apukeinot ihmisen palveluksessa ja kuitenkin on puutteenalaisuus suurempi kuin ennen; toiselta puolen on päivästä toiseen mitä ankarin taistelu leivästä, toisella puolen mitä alhaisin kamppailu uusista miljoonista; lisääntyvää vääräryhtä yhteiskunnassa, kärkeä aineellisuutta ja yhä villimpää taistelua ihmisten välillä — samalla kuin henkiset arvot, persoonallinen luonteen lujuus, omaa etua tavoittelematon aatteellisuus hitaasti ja varmasti kuolevat. Sellainen on nykyhetken tilanne.

Mutta se ei voi pysyä sellaisena. Täytyy tulla suunnanmuutos ajanvaihe, uusi renessanssi.

Ja mitä enemmän tutkii kehityksen lakia ja taloudellisia syitä ristiriitoihin, sitä täydellisemmin pitää myöntää, että **socialismissa** on ainoa pelastus. Se on pelastaja, koska se tuo yhtäläisen ihmisoleuden käskyn, keskinäisen avun ja suuren vaikuttavan kulttuurijätteen, yhteisluonteen, solidariteetin. — O. Ö-g.

Työläisnuorisolle

Kesä huveineen, juhlineen ja luonnonihannoineen on kohta mennyt ohitse. Lähenee vakava syksy ja talvi, jolloin ihmisen mieli ja ajatukset kiinteimmin kääntyvät ihmiseen itseensä ja läheiseen toveri- ja aatepiiriinsä. Tämä aika on sopiva opiskelu- ja valistustyölle. Ja niinkuin tämä aika lapsille ja sille nuorisolle, jolle taloudellinen asema on suonut tilaisuuden opintojen jatkamiseen, on tietojen keräämisen aika, niin täytyy sen olla työläisnuorisollekin. Se on välttämätöntä työläisnuorisoon asettamiseksi tarpeellista tiedon ja yhteistunteen asella sitä taistelua varten, jota se elämässä joutuu käymään hyvästi varustettua vastustajaansa ja orjuuttajaansa pääomanvaltaa vastaan.

Viimeiset vuodet ovat mailman työläisille olleet raskaan tuskana ja koettelemuksen vuosia, mutta samalla ne ovat olleet rikkaan kokemuksen vuosia. Ennen muuta ne ovat herättäneet työväestön varuilleen kapitalistien salakavalia hyökkäyksiä vastaan ja saattaneet sen kaikkialla tuntemaan kansainvälisen velvollisuutensa ja entistä huolellisemmin ajattelemaan niitä keinoja, jotka voisivat palvelu parhaiten työväestön olemassaolon puolesta käymään taistelua ja kapitalistisen riiston kokonaan lopettamista.

Jokapäiväinen kokemus ja kaikkialta mailmasta saapuneet tiedot todistavat, miten yhteiskuntamme kapitalistisen tuotantotavan vallanalaisuudessa on joutunut umpikujaan, miten yhteiskuntaelämän vaatimukset ja tuotantosuhteet ovat joutuneet toisilleen ristiriitaisiksi ja miten kansojen kilpailu mailman raaka-aineriikkauksista, jotka kapitalistisen järjestelmän vallitessa ovat työvoiman riis-

MEREN LAINEIDEN LAILLA

Kuin ärjyvät meren laineet Käy taistelut kansojen. Nuo voiman uhkuvat aineet Liikkuu muotoja vaihdellen. Ne nousee, laskee jälleen, Kuohuu... taas laimentuu. Vaan harvoin alvan tyyten Ja kokonaan vaimentuu.

Kuin meren mahtavat voimat Käy kansojen vapausvuo. Vaikka julmaakin vakoa kyntää Sadon kaunin kerran luo. Vaikka keltaiset korret jättää Jopa vihreäksi jälleen saa. Kevätvedet tään mailman jälleen Yhä paremmin puhdistaa.

tännän välineinä, uhkaa vielä viedä kansat uusiin hirmutöihin toisiaan vastaan. Mutta nyt täytyy työväestön kaikkialla mailmassa nousta täyttämään historiallista tehtävänsä, luomaan kansojen välistä veljesopua ja päästämään yhteiskunnan kehitystä siitä umpikujasta, mihin se nyt on joutunut.

Mutta tämä tehtävä vaatii tietoisuutta, pyhää innostusta asiaan ja horjumattomuutta. Meidän tulee tuntea tarkoin yhteiskuntarakennuksemme kaikkine vikoineen, tuntea se päämäärä, mihin pyrimme, ja tie, joka johtaa sinne. Uudet olosuhteet ja vastustajamme, kapitalistien uudet vastakeinot vaativat meiltäkin uusia järjestömuotoja ja menetelytapoja ja vielä enemmän ne vaativat meiltä uutta käsitystä muutamista vallitsevista aatteista, vieläpä inhimillisyyden ja oikeuden vaatimuksista. Emme voi esimerkiksi uskoa Europan suur-

Me käykäämme työhön innoin Kun laineet valkeat, vaahtoavat. Taistoon käykäämme rohkein rinnoin Niin pienet kuin suuremmat. Meren ylpiden tyrskyjen lailla Ihmissielel jos innostuu, Sen mahdin edessä varmaan Lujat kallotkin murentuu.

Kapitalismi on kalle suuri, Sitä käykäämme valloittamaan! Väsymättä, meren laineiden lailla Vastaan pelotta taistelemaan. Totta aika lyö kolot kivin Jättivoimalla meren hyökkyjen. Kapitalismin kallion murtaa — Voima järjestyneen työväen.

Helmi M.

Ajatelmaa

Meitä vastassa on ihmisiä, jotka estävät meitä olemasta ihmisiä ja jotka sentähden kaikkien onnen tähden on lyötävä kumoon. Pistää nyrkki taskuun ja saarnata siveysoppia gulashuille ja elintarvekeinottelijoille on melkein yhtä hyödyllistä ihmiskunnalle kuin saarnata jumalan kymmenet käskyt suulle Skansenilla.

Ture Nerman.

"Kansat! Mikä sointuva nimi sillä, jota täydellä syyllä pitäisi kutsua raakalaisuudeksi! Vain itäkkäisyyttä ja vihaa varten on isänmaa. Kasvavalla valitukseella kohoa inhimillisyyden yhtenäisyyteen." — Lamartine.

— Jos tahdot tehdä hyvän palveluksen tuttavallasi tilaa hänelle Toveritar.

ESPANJAN NUORISOLIIKE

Espanjan nuorten sosialistien edustajakokous, joka pidettiin hiljattain Madridissa, esittivät uuden vallankumouksellisen suunnan aikajana. Siellä proletarinen nuorisoliike yksimielisesti julisti itsensä kommunistiseksi ja yhtyi III:nteen Internationaliseen. Siitä lähtien kommunistinen nuorisoliike alttuisesti protesteeraa sos-dem. puolueen opportunistista poliittikkaa vastaan ja kehottaa proletariaattia kieltäytymään seuraamasta entisiä porvarillisia parlamentaarista johtajia, jotka hidastuttavat hetken tuloa, jota niin kärsimättömästi odottavat nuoret sosialistit — vallankumouksen tapahtumista.

"Me emme tahdo mitään vitkasteilua!" huutavat kaikilta ääriiltä Espanjan nuoret kommunistit vasemmistososialistisille johtajilleen. Tarttuka joko itse johtamaan liikettä, joka vie köyhällisten diktatuuriin, tai teemme me sen ilman teitä!

Vaikka Espanjassa onkin saavutettu loistavia voittoja, sos-dem. puolueella on yli tuhat edustajaa kaupunkien valtuustoissa, työläiset ovat silti sängen tyytymättömiä.

Puolueen toimeenpanevan komitean johtajat ovat järjestöille luvanneet että kahden kuukauden perästä yhdistetään puolue III:nteen Internationaliseen. Mutta ovatkin aikansa tuhlanneet ajatteluun, millä tavalla voisivat estää tuon yhtymisen.

Näin ollen Espanjan järjestynyt nuorisoliike on tullut siihen tulokseen, että vain se itse voi puolueen joh-

(Jatkoa toisella sivulla)

(Jatkoa toisella sivulla)